

Жнива

Їржі Волькер

Сонце — великий поет,
воно написало чудову поему
золотим пером
на нашій землі.

Чоловіки в білих сорочках,
жінки в червоних хустках,
діти при маминій спідниці
і тут, і там, і ген —
цілісінький день
одно читають, одно читають.

На пагорку за полем
і я хочу проказати ту поему
так гучно,
щоб усі діди в селі на поріг повиходили
і слухали, що написало сонце,
але слова такі великі,
що не пройдуть моїми устами,
лиш мені все здається, що я —
колос на ниві,
буква в рядку,
знак оклику!

Переклад М. Лукаша